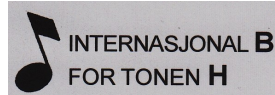

(1) SOGEVISA: SYNNØVE OG KONGEBREVET

Synnøve Ottesdotter, frå Åsebøstøl i Nordfjord, ved Hornindalsvatnet, reiste i 1681 til Kongen i København for å be om nåde for sin far, dødsdømt for manndrap. Og kong Christian V og dronning Charlotte tok henne vennleg imot.

Tekst og tone:
FREDDIE LANGRIND

Em B7 Em Am
Det var seg Syn-nø - ve av Ot-te si ætt ved Ås - e - bøs fjell-hø - ge tak, ho
Em D Em Cmaj7 Em D Em
5 seil-te til Kon-ge og kai Køb-en - havn, _____ der ta - la ho fad-er-ens sak. Det var Sy-
Cmaj7 Em A sus2 Cmaj7 B7 Em D Em
10 nø - ve - Ot - ters-dot-ter på kon-ge-ferd, _____ der ta - la ho fa - der-ens sak.

(1) Det var seg Synnøve av Otte si ætt
ved Åsebøs fjellhøge tak,
ho seilte til konge og kai København,
der tala ho faderens sak.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd,
der tala ho faderens sak.***

(2) Synnøve var make og moder til tre
og dugande kjerring på gard,
men mannen gav løyve til farefull ferd
for alle dei voner ho bar.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd
for alle dei voner ho bar.***

(3) Herr Otte var verksam med nytteleg drift
og styrken hans nett ikkje snau,
i strid om eit arbeid som ikkje vart gjort
låg grannen attende som daud.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd.
Og grannen låg vitterleg daud.***

(4) Og Otte vart dødsdømt av sameignas menn.
og anken stod fast som på Ting,
men tvilen vart kviskra ved skigard og grind
og Otte fór fredlaus omkring.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd.
Og Otte fór fredlaus omkring.***

(5) Då var det Synnøve, ubøyeleg rak,
tok fatt på si stridfulle ferd
med niste i tine og tålmod i sinn
i kav mot den veldige verd.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd
i kav mot den veldige verd.***

(6) Synnøve vart helsa i Rosenborg slott.
I vørndnad for dåd og for bønn
gav dronninga vennleg si søster frå nord
ein klednad av fløyel så skjønn.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd
i klednad av fløyel så skjønn.***

(7) Og Kongen gav fribrev for saka påny,
og sjølvforsvar kjentast for rett.
Og Otte slapp stempel som fredlaus i skjul,
forlikt med den døde si ætt.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd,
forlikt med den døde si ætt.***

(8) Det var seg Synnøve av Otte si ætt
stod fram som ei stigande sol
og førte sin fader til alteret opp
i dronningas blodraude kjol.

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd,
i dronningas blodraude kjol.***

(Finale:)

***Det var Synnøve Ottesdotter på kongeferd,
der tala ho faderens sak !***